

[A. C. D. Petersen.]

den højtærede Minister. Hvad forstaaer man ved Bestemmelserne om Skummetmælk og Kærnemælk? Det har ellers været opfattet saaledes, at det var Procentdelen, man fik tilbage af sin leverede Mælk; men nu er der fremkommet den Opfattelse, at man ogsaa faar det af den købte Mælk og købte Valle.

Maa jeg i denne Forbindelse atter fremsætte et Eksempel. Jeg tænker mig et Tilfælde, at en mindre Landbruger, der bor ved Siden af et Mejeri, har en Aftale med dette om, at han mod en meget billig Pris kan købe den Valle, der er tilbage i Beholderen, naar Vallen ellers er gaaet ud til Mælkeleverandørerne i det Omfang, de har Krav paa. Som Regel er der en, op til to Ajetønder à 1.000 Liter tilbage i denne Vallebeholder. Det vil altsaa sige, for at holde os til det laveste Tal, 1.000 Liter Valle, at naar der skal være 1.500 Liter skummet Mælk for at faa et Svinekort, og der skal dobbelt saa meget Valle til, som der skal Skummetmælk, vil denne Mand for hver 3 Dage, han har faaet denne Valle, have Krav paa et Svinekort, saaledes at han paa denne Valle kan faa 120 Svinekort om Aaret.

Jeg kender et andet Tilfælde: en Mand køber en Mængde Skummetmælk andre Steder fra. Er det nu virkelig saaledes, at man paa denne Maade kan faa en Indtægt, der ligger saa uforholdsmæssigt udover det, der er rimeligt? Tænk blot paa de 120 Svinekort, som denne Valletilbageføring kan medføre. Det er ikke mindre end 6.000 Kr., vedkommende faar ved at købe denne Valle paa Mejeriet. Det er saa uforholdsmæssig urimeligt, og lige saa urimeligt er det, at man kan købe Mælk fra Ejendomme, hvis Ejer ikke selv vil anvende den, men vil afhænde den, og derved skaffe sig denne mægtige Fordel.

Derfor maa jeg finde, at det for de flest mulige retfærdige maa være dette, at der bør sættes en Procentdel af den Mælk, der er kommet tilbage af den egne Mælk, som er leveret. Hvis man saa vil sige, at saa bliver der ingen Svinekort leveret for den Skummetmælk, som sælges fra den ene Gaard til den anden, saa vil jeg dertil sige, at det maa være den, der producerer Mælken, som har Krav paa Kortene, og ikke den, der efter Kontrakt har købt Skummetmælk i fleraarige Leveringer.

Det er alle disse Huller, jeg synes der er i dette Lovforslag, og som vi bør have Besked om, før vi giver Ministeren denne Bemyndigelse. Vi fra vort Partis Side

stillede os som Modstandere af Bemyndigelsen, da den sidste Gang blev givet, vi stemte imod den, fordi vi fandt, det var en for vidtrækkende Bemyndigelse, naar vi ikke vidste, hvortil den skulde bruges. Nu har vi da i hvert Fald et Grundlag for, hvortil den skal bruges, og af de Besvarelser, som fremkommer fra Ministeren, vil vor Stilling i hvert Fald i nogen Grad afhænge.

Vi maa kræve en vis Sikkerhed for, at der ikke gennem disse Bestemmelser tilføres enkelte Mennesker saa uforholdsmæssig store Værdier, naar det er en Regulering af en Produktions Rentabilitetsforhold, Samfundet her foretager. Det er min Opfattelse, at det rigtige Forhold ved Foranstaltninger, som Lovgivningsmyndighederne træffer overfor Produktioner af denne eller anden Art, er det, at naar det er Lovgivningsmagten, der fremkalder Rentabiliteten i Produktionen, saa maa denne Produktion være tilgængelig for saa mange som muligt indenfor det paagældende Erhverv, helst for dem alle, og hvis man gennem Fiksfakserier har en Mulighed for at gøre en Indsats, hvorved man haler til sig eller skubber over til nogen en uforholdsmæssig stor Fordel, som naturligvis tages fra andre, saa er det Lovgivningsmagtens og Ministerens uafviselige Pligt at hindre en saadan Skæren en bred Rem af andres Hud.

Der var en enkelt Bemærkning i det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser, som jeg ogsaa gerne vilde have lidt Klaring paa. Det ærede Medlem sagde: Det har ikke været galt, at vi har forøget vor Produktion saa stærkt, som vi har, for derved har vi dog faaet en stor Kontingenttildeling ved de Forhandlinger, der har været ført med England; det var heldigt, sagde det ærede Medlem, at vi havde været Storleverandør til det britiske Rige i de foregaaende Aar.

Jeg kan ikke rigtig finde den Værdi, det har haft. Jeg kan ganske vist se, at vi har faaet en større Andel i Leverancen paa det engelske Marked, end noget andet Land har faaet. Men i Kraft af den Traktat, vi har underskrevet, er vi ogsaa som Køber af engelske Varer meget mere værd for England end de andre Lande, der ikke aftager nær saa store Varemængder som vi. Og naar vi ser paa Tallene, tyder de meget mere paa, at vi har købt dyrt den Fordel ved at indgaa paa Forpligtelsen til at indkøbe Varer fra England, selv om de er dyrere, end vi kunde købe dem andre Steder — jeg tænker naturligvis særlig paa Kul og Jern. Det ved vi alle, at vi i disse Prissatser har stillet os meget mere velvilligt overfor England end overfor andre Lande, og det gjorde